

Ավետիք Իսահակյան

Ա՛խ, ես սիրու ճամփի ափում

Ա՛խ, ես սիրու ճամփի ափում
Մենակ բուսած վայրի վարդ եմ.
Անց ու դարձի փռշին ծփուն
Վերաս իջած, կորած վարդ եմ:

Սիրունները պարտեզների
Քնքուշ պահած վարդն են սիրում.
Ես հուր – վարդն եմ ժեռ սարերի՝
Մերս հասած արևներում:

Անց ու դարձող ինձ չի նայում,
Իսկ ես սիրու ծով – ծարավ եմ.
Ծարավ սիրտս փշեր բուսցուց,
Հիմա չար եմ ու նախանձ եմ ...

1899
Ժընև